

**Տ. ՀՈՎՆԱՆ ԱՐՔԵՊԻՍԿՈՊՈՍ ՏԵՐՏԵՐՅԱՆԻ ՔԱՐՈՁԸ՝
ԽՈՍՎԱԾ Ս. ԷԶՄԻԱԾՆԻ ՄԱՅՐ ՏԱՃԱՐՈՒՄ
ՄԱՏՈՒՑՎԱԾ Ս. ՊԱՏԱՐԱԳԻՆ**

(13 հուլիսի 2008)

«Ձի ամենայն տուրք բարիք եւ ամենայն պարգեւ կատարեալք ի վերուստ են իջեալք առ ի Քէն, որ եւ Հայր Լուսոյ»:

«Բոլոր տեսակի շնորհները եւ պարգեւները մեզ կը բաշխուին եւ կը տրուին ի վերուստ երկինքէն Քեզմէ, Տէր Աստուած մեր, Դուն, որ Լոյսի աղբիւրն ես»:

(Պատարագամատույց)

«Յանուն Հօր եւ Որդոյ եւ Հոգւոյն Սրբոյ, Ամէն»:

Սիրելի բարեպաշտ հաւատացեալներ, սրբազան Պատարագի աղօթքներու աւարտին մենք կը հանդիպինք այս մաղթանքին: Աղօթք, որ կը դարձնենք մեր սրտի աղօթքը ամէն կիրակի, փառք տալով եւ գոհութիւն վերառաքելով Աստծուն մեզի տրուած բոլոր շնորհներու եւ պարգեւներու համար, բայց մանաւանդ այդ բոլորի մէջէն մեծագոյն պարգեւին, ամենաթանկագին եւ ամենաընտիր պարգեւին՝ կեանքի նուէրի համար: Այսօր, սրբազան այս Պատարագի մէջէն այս աղօթքին մէջ մենք կ'յուզենք խառնել նաեւ աղօթքի մաղթանքը քրիստոնէայ Եկեղեցու վերջին տասնամեակներու ընթացքին ապրած ու գործած մայր Թերեզայի, որ գրեթե այս նոյն մաղթանքի համագոր եւ հաւասար աղօթք կը կատարէ առ Աստուած՝ ըսելով. «Կեանքը երկնատուր առաքելութիւն մըն է, իրագործել զայն»: Մայր Թերեզայի մաղթանքը մեր մէջ կ'յարթոնցնէ յանձնառութեան գիտակցութիւնն ու մասնակցութեան ոգի ու մեր մէջ կը խորացնէ նաեւ Աստծուն, Եկեղեցուն, համայնքին ծառայելու խոր գիտակցութիւնը:

Սիրելի բարեպաշտ հաւատացեալներ, մենք այս մաղթանք-աղօթքը ընտրեցինք մասնաւոր կերպով, որովհետեւ ձեր աչքերու առջեւ արդեն կը տեսնէք երիտասարդներու ամբողջ խումբ մը, որոնք եկած են Հայաստան եւ արտաշխարհը ներկայացնող աւելի քան երեսունհինգ թեմերէ եւ աւելի քան հարիւր համայնական վիճակներէ եւ որոնք անցնող քանի մը օրերու ընթացքին Հայոց Հայրապետի բարձր հովանաւորութեան ու նախագահութեան ներքոյ, Հայրապետի առաջնորդութեամբ հիմքը դրին, սկիզբը դրին Համազգային Հայ Եկեղեցասէր Երիտասարդաց Կազմակերպութեան եւ աշխատանքային եւ ժողովական օրերու ընթացքին մեզ առաջնորդող հիմնական խորհուրդն ու ոգին եղաւ Սուրբ Պատարագէն քաղուած այս միտքը, որ կեանքը երկնատուր շնորհ մըն է, զորս իրագործելու պարտականութիւնը ունինք եւ այդ գիտակցութեան կոչը եւ հրաւերն է, որ կ'յստանանք այսօր:

Միբելի՝ բարեպաշտ հաւատացեալներ, անցնող քանի մը օրերու ընթացքին, հինգ-շաբթի երեկոյն սկսած մեր երիտասարդները անընդհատ պատգամ ստացան զիրենք առաջնորդող հոգեւոր սպասաւորներու կողմէ, որպէսզի Աւետարանէն ճառագայթող պատգամը՝ Քրիստոս դարձնելու համար մեր կեանքի ժայռը, նաեւ մեր կեանքի հիմնաքարը: Իւրաքանչիւրս, որպէս սպասաւոր Սուրբ Եկեղեցու, եւ այստեղ, այս Սուրբ Խորանի առջեւ նստած երիտասարդ-երիտասարդուհիներ ունենալով հանդերձ այս գիտակցութիւնը, անցնող քանի մը օրերը դարձուցին ուխտի օրեր, աղօթքի օրեր, հոգեւոր վերազարթօնքի օրեր, անգամ մը եւս իրենց կեանքի մէջ հաստատելով այն հիմնական հաւատքի գիտակցութիւնը, որ Քրիստոս է մեր կեանքի ժայռը, եւ Հայաստանեայց Առաքելական Եկեղեցիին առաջնորդութիւնը մեր կեանքին:

Միբելի բարեպաշտ հաւատացեալներ, ձեր շարքերուն կը տեսնէք երիտասարդ աղօթողներ, որոնք այսօր Սուրբ Էջմիածնի Մայրավանքէն ներս գտնուելով՝ աղօթքի այս քուրայի մէջէն նոր աղօթք առնելով ուխտ կը կատարեն եւ այստեղէն վերադառնալով իրենց համայնքներ՝ դառնան հաւատքի կեանքի թթխմորը: Եւ մենք պիտի ուզէինք ըսել, որ մեր երիտասարդները պիտի դառնան նաեւ ի Հայաստան եւ ի Սփիւռս աշխարհի մեր թեմական եւ համայնական կեանքերէն ներս երիտասարդ դեսպանները Մայր Աթոռ Սուրբ Էջմիածնի:

Այսօր, այս պահուն, մենք սրտի պարտք ունինք մեր երախտագիտութեան ջերմ եւ անկեղծ խօսքը յղելու Ձեզ՝ սիբելի Վեհափառ Հայրապետ, որ դուք եղաք նախաձեռնողը, հրաւիրողը այս ժողովին, Հայ Եկեղեցասէր Երիտասարդաց Կազմակերպութեան պատգամաւորական առաջին ժողովին: Եւ Ձեր քաջալերական խօսքով, Ձեր խրախուսիչ պատգամներով ամրապնդեցիք մեր երիտասարդները, որպէսզի այստեղ, Մայր Աթոռ Սուրբ Էջմիածնի հովանու ներքոյ անոնք դառնան իրենց կեանքով մէկ կամք, մէկ խորհուրդ, հաւատքի կեանքի արտայայտութիւն եւ զօրացած վերադառնան իրենց համայնքները եւ թեմերը այն քաջ համոզումով, որ իրենցմէ իւրաքանչիւրը պարտականութիւն ունի այս շարժման մէջ դառնալու յանձնառութիւն, մասնակցութիւն եւ ծառայութիւն: Միբելի՝ երիտասարդներ, մեր խօսքը մասնաւոր կերպով նաեւ ձեզի կը յղենք այսօր, որպէսզի դուք դառնաք ձեր համայնքները, ձեր թեմական վիճակները որպէս նոր մարդ: Այստեղ ոտք դնող իւրաքանչիւր հայ քրիստոնէայ պարտաւոր է հոգեւոր կերպարանափոխութիւն զգալու իր կեանքի մէջ: Այստեղ ոտք դնող իւրաքանչիւր հայ ուխտաւոր, երբ կը վերադառնայ իր համայնքը, իր թեմը, պարտաւոր է դառնալու իր համայնքի կեանքի մէջ աղը հաւատքի կեանքին, լոյսը հաւատքի կեանքին ձեր համայնական կեանքէն ներս:

Մեր մաղթանքն է, որ դուք դառնաք նաեւ թթխմորը բոլորի կեանքի մէջ աստուածաբարութեան, հայրենասիրութեան սիրոյ զգացումի եւ ծառայութեան հրաւեր դառնայ ձեր կեանքը, բայց ամենէն աւելի մարդիկ ձեր մէջ տեսնեն Հայ Եկեղեցոյ մանրակերտը: Եւ ամեն քայլափոխին դուք այնպէս ապրիք, որ ձեր կեանքը դառնայ աղօթքի ներկայութիւն, Աստուծոյ սիրոյ առատացումը, Սուրբ Էջմիածնի խորհուրդին լոյսը, որպէսզի ձեզմով հոգեւորապէս կերպարանափոխէք նաեւ ամբողջ երիտասարդութեան կեանքը: Յիշեցէ՛ք ուրեմն, որ կեանքը շնորհի մըն է Աստուծոյ կողմէ եւ մեր բոլորի պարտքն է զայն վերածելու խոստումներու իրագործումի, հրաշագործուած կեանքի, արդարացուած կեանքի եւ յարութեան յաղթանակի խորհրդանիշը այժմ եւ միշտ եւ յաւիտեանս յաւիտենից. Ամէն: